

Anul I, nr. 8

Vineri 29 august 2025

Preț 10 lei

GAZETA F1 ROMÂNIA

PRESA INDEPENDENTĂ LIBERĂ DE STAT

GLORIE COMITETULUI EXECUTIV – CONDUCEREA, VOINȚA ȘI PUTEREA DE NECLINTIT
A POPORULUI MUNCITOR PE DRUMUL PROGRESULUI ȘI VICTORIEI!

SĂ VINĂ ȘAMPANIA!

de Spider

În această săptămână avem din nou cursă. Cu toții știm cu se termină, cu podiumul, cei din top 3 se așează având câștigătorul în mijlocul lor, primesc trofee și apoi se cântă imnul țării pilotului și dacă imnul echipei este diferit și al lor. Apoi urmează o melodie fericită și stropirea cu șampanie. Dar de unde au apărut aceste lucruri?

Dacă ne gândim că așa a fost din totdeauna ne înșelăm. De exemplu, Monaco decenii întregi premia doar câștigătorul și de multe ori nici nu exista un podium. Acum să aflăm cine a inițiat o celebrare pe un podium și cu premierea tuturor de pe el e un lucru de anevoie deoarece din primele decenii, multe mari premii sunt pierdute în totalitate în afară de rezultate și poate câteva poze cu mașinile. Totuși, ceea ce se aseamănă unui podium modern mai devreme de Germania 1964 nu am putut găsi dovezi.

Din nou, cine a cântat pentru prima oară imnul nu este un lucru clar, dar știm că acest lucru s-a standardizat până în mijlocul anilor '60. La început era un lucru la alegerea organizatorului. La fel și șampania. Șampania fusese dată ca un dar pilotului, în mod inițial, și se aștepta ca el să o bea. Prima apariție a stropiri apare nu în F1, ci la Le Mans în 1966, când pilotul elevetian Jo Siffert, din greșală, a făcut să îi zboare dopul și a stropit cu șampanie pe podium. Dar în F1 mai avea să dureze până va începe. În 1969, la MP al Franței, Jackie Stewart a făcut aceeași greșală ca și Siffert, dar Stewart a acceptat acest lucru și a început să stropască cu intenție pe ceilalți. După această celebrare din ce în ce mai mulți piloți au început să o practice, chiar dacă ea e lăsată la discreția pilotului dacă vrea să o facă, ca de exemplu Verstappen, în acest an la Jeddah care nu a stropit.

Melodia de celebrare se numeste „Marșul Toreadorilor” care e preludiul operei lui Bizet numită „Carmen”. A fost aleasă de organizatori (a se citi Ecclestone) și Moët & Chandon care erau compania care aproviziona șampania. Ei au vrut o melodie care să ofere un sens de victorie și bucurie și care să fie foarte ușor de recunoscut. Imnul de intrare al toreadorului care intră în arenă să câștige se potrivește cu realizările piloților de pe podium. De asemenea, e o melodie foarte expresivă și dramatică care se potrivește pe transmisie ca o rezoluție bună pentru „drama” Marelui Premiu.

Istoria podiumului este una obscură și întortocheată, este greu de a numi cine și ce a adus, un anume element, dar poate e mai spre bine oferindu-i un sens de mit.

CLICK TO PLAY

March of the
Toreadors from
Carmen by Bizet - The
Folsom Symphony

CULISELE CHATULUI PARALEL

de Andreas

În spatele gazetei se ascunde un joc dublu: administrația se retrage, dar trimite pioni infiltrați. Un plan de manipulare și spionaj care amenință să zdrobească ultima fărâmbă de rezistență.

Dispepsie funcțională. Așa scria pe foaia rece pe care o strângeam în palmă, după ce am ieșit de la gastroenterolog. Un diagnostic cu nume științific, dar cu tratament simplu: pastile înghițite zilnic și două săptămâni fără stres. Fără stres... ce glumă amară. Dacă ar fi știut medicul în ce conspirație m-am trezit prins, ar fi înțeles că liniștea e imposibilă. Coincidență sau nu, sunt în a treia zi de concediu medical și exact a treia zi de la apariția ultimei gazete. Hidra împotriva căreia lupt de luni întregi mi-a mai retezat o speranță; dar fiecare lovitură dată nu o slăbește, ci o face să crească, să-și înmulțească amenințător capetele. Iar acum, cu retragerea temporară a liderului suprem, lucrurile devin și mai întunecate. În loc de un singur cap, răsare o haită întreagă: adminii. Mai mulți, mai agresivi, fiecare cu colții ascuțiți, gata să atace în cor. Dacă până acum era o luptă directă cu un singur adversar, de azi înainte mă așteaptă un asediu venit din toate părțile.

Ca să înțelegeți mai bine: colegii de redacție despre care scriam că nu mă mai susțin au trecut la următorul nivel – sabotajul. Nu erau niște pioni nevinovați, așa cum păreau, ci piese bine așezate pe tabla unui joc mai mare: ture, nebuni, fiecare cu rolul lui în a-mi dejuca planul. În timp ce eu mă zbăteam să pun cap la cap ultimul articol – menit să zdruncine conștiința membrilor adormiți sub vraja liderului suprem – colegii mei, voluntar sau forțați, complotau împotriva mea. Credeam că textul meu, construit pe informații greu de obținut și cu un potențial seismic, va deschide ochii lumii. Ce iluzie... Ce naivitate! Cot la cot cu inamicul numărul unu, cei pe care îi consideram camarazi recunoșteau pericolul pe care îl aduceam cu dezvăluirile mele. Din teamă și din dorința de a se așeza la picioarele puterii, au orchestrat contraatacul. Mi-au pregătit lovitura perfectă: un interviu cu liderul suprem, plasat în aceeași ediție cu articolul meu. Nu doar să mă reducă la tăcere, ci să mă zdrobească – întâi elanul, apoi mintea și, în cele din urmă, trupul. Iar acum, privind în urmă, înțeleg că interviul nu a fost o simplă coincidență editorială. A fost premeditat, un act calculat de liderul suprem înainte de retragerea sa „temporară”. Plecarea lui nu e un gest de slăbiciune, ci o manevră strategică: să mă lase sfâșiat de haita de admini, după ce îmi aplică ultima lui lovitură publică. A vrut să plece cu interviul lansat, ca și cum ar fi aprins un fitil menit să-mi aducă lupta finală.

Sunt sigur că ați văzut interviul. Și știu că cei care încă mă susțineți ați simțit același fior pe care l-am simțit și eu. Nu era un simplu dialog, ci un spectacol atent regizat: întrebările alese cu grijă, răspunsurile șlefuite dinainte, emojiurile presărate strategic – toate concepute ca o incantație digitală, un ritual menit să adoarmă vigilența mulțimii. Cele trei pagini întinse nu erau un accident editorial, ci o ofensivă clară, o încercare disperată de a neutraliza fisura provocată de mine în zidul lor de propagandă. Din surse sigure am aflat că totul a fost pus la cale în noaptea de dinainte, grăbit, calculat, pentru a nu lăsa nicio fereastră de suspiciune, nicio șansă de ripostă din partea rezistenței. Nu întâmplător, „brigada” – administratorii – au dispărut atunci din peisaj. Retragera lor într-un loc ferit nu era pauză sau o vacanță de vară. Dictatorul nu îi adunase acolo doar pentru o simplă ședință de război; îi antrena, îi învăța tot ce știa el, pregătindu-i în taină pentru momentul în care avea să-i lase singuri. Discipolii nu bănuiau încă, dar maestrul plănuia retragerea, iar în scurt timp aveau să rămână doar ei, purtând pe umeri greutatea puterii. Nu fusese prima oară când supușii lui au fost prinși pe picior greșit. În ultimele luni, câțiva curajoși din comunitate au îndrăznit să ridice vocea împotriva celui de neatins,

duelându-se verbal cu adminii. Și, spre rușinea lor, uneori au pierdut. Era clar: nu mai făceau față. Nivelul de exigență al lui Florin – liderul din umbră – nu admitea slăbiciune. De aceea, interviul nu era doar un text. Era o demonstrație de forță. O execuție simbolică.

Au avut săptămâni întregi la dispoziție să plănuiască modul în care să mă elimine, pe mine și pe ceilalți din rezistență. Dar poate că însăși speranța pe care am simțit-o – acel licăr fragil că lucrurile se clatină – era doar o parte a planului lor. Nu ar fi pentru prima dată. Dacă totul a fost regizat? Dacă interacțiunile stânjenitoare ale brigăzii liderului au fost doar o scenetă, menită să mă facă să cred, încă o dată, că sunt pe punctul de a le expune întreaga organizație? Jocul lor preferat e manipularea. Și totuși, nu e exclus ca de data asta să fiu eu cel care va mișca primul piesa pe tabla de șah. Ceea ce nu știu adminii este că rezistența nu doarme. Privim fiecare mișcare, notăm fiecare absență suspectă. Coincidență? În exact aceeași perioadă în care administratorii s-au retras brusc, o altă figură cunoscută a dispărut din comunitate fără explicații. Știți foarte bine la cine mă refer. Sub pretextul unui exil autoimpus, Matei a reapărut brusc, cu o atitudine ce frizează teatrul absurdului. La început l-am fi putut crede doar un oportunist, dar e clar că manevra lui a fost gândită de mai sus: chiar și haita de administratori a înțeles că, deși mulți, nu erau destul de puternici să mă înfrunte direct. Și atunci au schimbat strategia – au împins înainte un pion infiltrat, menit să câștige încrederea, să se strecoare în redacție și să ne spioneze din interior. Lingușirile transparente la adresa ultimei ediții – da, aceea, cu interviul de propagandă – n-au fost decât partea întâi a teatrului. Partea a doua s-a scris public: Matei a cerut, cu insistență, să fie primit ca și colaborator al gazetei. O mutare prea vizibilă ca să fie întâmplătoare.

Dar să începem cu începutul: cine este, de fapt, Matei? Povestea mea cu el nu e scurtă. Am trecut prin dezbateri aprinse, aproape la cuțite, despre sezonul 2021 din Formula 1, apoi prin atacuri personale, calculate, în văzul tuturor. A dispărut o vreme din comunitate și, când a revenit, părea că și-a schimbat culorile. Ataca garda de corp a liderului suprem – adminii –, îmi lua apărarea atunci când refuzam să înghit pe nemestecate ordinele primite de sus, și părea, ciudat de mult, că vrea să se apropie de noi, cei din rezistență. Prea dornic. Prea brusc. Acum e limpede: Matei e un pion al lor, scos și retras de pe tabla de șah ori de câte ori au nevoie să obțină informații noi.

Și totuși... astăzi zâmbesc pentru prima dată după mult timp. Nu e un zâmbet de naivitate, ci unul amar și plin de satisfacție: liderul suprem a cedat. S-a retras „temporar” – așa spune el – dar toți știm că nu a părăsit cu adevărat comunitatea. E încă aici, ascuns în umbră, ca un supraveghetor nevăzut, monitorizând fiecare mișcare a adminilor săi pentru a le testa eficacitatea. Această retragere, petrecută chiar azi, e dovada că presiunea rezistenței i-a zguduit fundația. Și tot azi simt un suflu nou în piept: nu mai suntem singuri, nu mai suntem slabi, ci mai puternici ca niciodată. Mâine va fi momentul decisiv – votul pentru infiltratul Matei. Și acolo mă voi ridica, voi refuza alăturarea lui și voi face public veto-ul meu. Da, vor veni atacurile, colegii mă vor sări în cap, hărțuirea nu va întârzia să izbucnească, iar adminii pot hotărî soarta mea. Dar tocmai retragerea dictatorului le-a arătat că se poate înfrânge mașinăria lor. Acum știu că suntem aproape. Îmi iau pastilele zilnice, îmi adun ultimele puteri și scriu aceste rânduri nu doar ca mărturie, ci ca declarație de război. Noi rămânem. Vom continua să luptăm. Vive la résistance!

*Ridicăm glasul, nu vom ceda,
Liderul pleacă, dar noi rămânem tari.
Pionii lor cad, iar noi ne-ntrebam:
Cine va opri inimile de fiori mari?*

*Ziua vine, iar dreptatea-nflorește,
Fiecare mutare e clară ca lumina.
Rezistența-nvinge, nimic nu ne oprește,
Libertatea e sângele ce ne animă.*

PREȚUL VITEZEI: CLIPELE ÎNTUNECATE DIN ISTORIA FORMULEI 1

de Gabi

Formula 1 este astăzi un sport în care siguranța primează. Dacă în trecut vedeam curse desfășurate chiar și pe ploi torențiale, în prezent nu mai avem „luxul” de a asista la astfel de momente, tocmai din cauza tragediilor petrecute în istorie. Acestea au determinat introducerea unor măsuri stricte, menite să protejeze piloții. În rândurile ce urmează, voi evoca cele mai negre curse din istoria F1.

Monza 1961 – Accidentul lui Wolfgang von Trips

Cursa de pe 10 septembrie 1961, Marele Premiu al Italiei, trebuia să fie o sărbătoare pentru Ferrari: echipa domina sezonul, iar lupta pentru titlu se dădea, în interiorul echipei, între Phil Hill și Wolfgang von Trips.

Totul s-a transformat într-un coșmar în turul 2. La finalul liniei drepte, von Trips s-a atins cu mașina lui Jim Clark (pilot aflat la începutul carierei). Contactul a fost fatal: monopostul lui von Trips a fost proiectat în aer, s-a lovit violent de parapet și s-a prăbușit în tribune. Bilanțul a fost cutremurător: Wolfgang von Trips și-a pierdut viața pe loc și 15 spectatori au murit, iar alți zeci au fost răniți.

Phil Hill a câștigat cursa și a devenit primul campion mondial american, dar titlul său a fost umbrat complet de tragedia colegului său și de numărul uriaș de victime. Accidentul de la Monza a rămas în istorie nu doar ca o pierdere uriașă de vieți, ci și ca un semnal de alarmă

pentru organizatori. A arătat cât de vulnerabili erau spectatorii, a dus la discuții aprinse despre siguranța pistelor și a declanșat o presiune uriașă pentru modernizarea circuitelor.

Imola 1994 – Sfârșitul unei ere

Weekendul de la Imola 1994 a rămas în istoria Formulei 1 ca cel mai negru capitol al său. În doar două zile, sportul a pierdut doi piloți: pe debutantul austriac Roland Ratzenberger și pe triplul campion mondial Ayrton Senna.

ROLAND RATZENBERGER

04.07.1960 - 30.04.1994

AYRTON SENNA

21.03.1960 - 01.05.1994

Vineri – semnele rele

În prima zi de antrenamente libere, Rubens Barrichello a scăpat cu viață dintr-un accident teribil. Monopostul său Jordan a decolat peste un vibrator și s-a izbit violent de barieră. A fost inconștient câteva minute, dar a supraviețuit cu răni minore.

Sâmbătă – prima tragedie

La calificări a venit șocul: Roland Ratzenberger, debutant austriac la Simtek, a pierdut aripa față la viteză maximă și s-a izbit frontal de zidul de beton în virajul Villeneuve. Impactul a fost devastator – moartea a fost instantanee. Era primul deces al unui pilot de F1 în 12 ani.

Duminică – ziua de coșmar

Duminică, 1 mai 1994, lumea a urmărit cu sufletul la gură cursa de la Imola. Atmosfera era tensionată după accidentele din zilele precedente, iar piloții simțeau presiunea pe pista udă și dificilă. În turul 7, Ayrton Senna, triplul campion mondial, a pierdut controlul monopostului său într-unul dintre virajele rapide și a intrat frontal într-un zid de protecție. Impactul a fost devastator și vizibil imediat pentru toți spectatorii și colegii de cursă. Cursa a continuat, dar aerul era încărcat de șoc și teamă. Mulți fani și membri ai echipelor au rămas paralizați de groază, în timp ce pista se transformase într-un decor al unei tragedii neașteptate.

Un stingător și două vieți pierdute

Thomas Maldwyn Pryce s-a născut pe 11 iunie 1949 în Ruthin, Țara Galilor. A devenit rapid unul dintre cei mai promițători piloți britanici de Formula 1 în anii 1970. Pe 5 martie 1977, la Marele Premiu al Africii de Sud de la Kyalami, Pryce a fost implicat într-un accident incredibil de tragic. În timpul cursei, o altă mașină a avut o pană și a luat foc, iar doi oficiali de cursă au traversat pista cu stingătoare pentru a interveni. Pryce circula cu peste 270 km/h și nu a reușit să evite al doilea marshal, Frederik Jansen van Vuuren, care i-a apărut brusc în față. Impactul a fost devastator: Pryce a lovit marshalul, iar stingătorul pe care acesta îl ținea i-a lovit capul, smulgându-i practic casca și provocându-i moartea instantanee. Mașina lui Pryce a continuat pentru câțiva metri înainte de a se opri, dar accidentul a fost deja fatal.

Viteza, curajul și sfârșitul tragic al lui Ronnie Peterson pe celebrul circuit de la Monza

Ronnie Peterson a fost implicat într-un accident tragic la Marele Premiu al Italiei din 1978, desfășurat pe celebrul circuit de la Monza. În timpul startului cursei, mai multe mașini s-au înghesuit în primul viraj, iar situația s-a agravat rapid. Peterson, aflat în mijlocul coloanei de piloți, a fost prins într-o coliziune în lanț, iar mașina sa a fost lovită violent de vehiculele din jur. În urma impactului, mașina lui a fost proiectată spre barierele de protecție, iar picioarele sale au suferit fracturi multiple. Deși a fost imediat scos din mașină de către colegii piloți și marshali, rănilor sale grave și complicațiile medicale ulterioare, inclusiv o embolie, i-au provocat moartea două zile mai târziu, pe 11 septembrie 1978. Tragedia a fost un moment de șoc pentru întreaga lume a Formulei 1 și a atras atenția asupra necesității unor măsuri de siguranță mai stricte, atât pentru piloți, cât și pentru personalul de pe circuit.

CAPSULA TIMPULUI

de Adrian

23 august

- **1953** – Marele Premiu al Elveției, la Bremgarten: Alberto Ascari câștigă pentru Ferrari.
- **1987** – Marele Premiu al Austriei, pe Österreichring: Nigel Mansell câștigă pentru Williams după două restarturi din cauza accidentelor.

24 august

- **1952** – Marele Premiu al Belgiei, la Spa: Alberto Ascari câștigă pentru Ferrari, dominând sezonul.
- **1969** – Marele Premiu al Austriei, pe Österreichring: Jochen Rindt, eroul local, câștigă acasă pentru Lotus – prima victorie a unui austriac în F1.
- **2003** – Marele Premiu al Ungariei: **Fernando Alonso obține prima victorie a carierei, fiind la acea dată cel mai tânăr învingător (22 de ani și 26 de zile).**

25 august

- **1957** – Marele Premiu al Italiei, la Monza: Stirling Moss câștigă pentru Vanwall, **prima victorie a unui constructor britanic în F1.**
- **1974** – Marele Premiu al Austriei: Carlos Reutemann câștigă prima sa cursă de F1, pentru Brabham.

26 august

- **1951** – Marele Premiu al Franței, la Reims: Juan Manuel Fangio câștigă cu Alfa Romeo.
- **1973** – Marele Premiu al Olandei: Jackie Stewart câștigă, dar **cursa e marcată de accidentul fatal al lui Roger Williamson**, al cărui monopost ia foc. David Purley a încercat eroic să-l salveze.
- **1990** – Marele Premiu al Belgiei, la Spa: Ayrton Senna câștigă în fața lui Prost și Mansell.

27 august

- **1967** – Marele Premiu al Canadei, pe Mosport Park: prima cursă F1 din Canada, câștigată de Jack Brabham.
- **1978** – GP Olanda, Zandvoort: Mario Andretti câștigă, consolidându-și drumul spre titlu.

28 august

- **1983** – GP Olanda, Zandvoort: René Arnoux câștigă cu Ferrari.
- **1989** – Ayrton Senna câștigă în Belgia.
- **1994** – Damon Hill câștigă pentru Williams, după ce **Schumacher este descalificat pentru uzura excesivă a plăcii de protecție de sub mașină.**

29 august

- **1965** – Marele Premiu al Italiei, la Monza: **Jackie Stewart câștiga prima sa cursă din cariera.**
- **1971** – GP Olanda, Zandvoort: Jacky Ickx câștigă pentru Ferrari.
- **2004** – MP al Belgiei: Kimi Räikkönen câștigă pentru McLaren, într-o cursă spectaculoasă cu dueluri intense.

SALAM F1

de Cristina

Pentru că vara se încheie, dar distracția nu se termină, fiecare pilot din grilă și-a găsit piesă reprezentativă în vocea inconfundabilă a lui Florin Salam. 🎤🔥🎧 Intră în vibe-ul cursei cu Salam, fă-ți „warm-up-ul” pe ritmuri turbo și pregătește-te să înceapă din nou nebunia F1. 🏎️👉 Gazeta F1 vă spune: când se termină vacanța, începe distracția adevărată! 🏁

Oscar Piastri — Iar am pus-o 🐣

Lando Norris — Lasă figurile 😊

Max Verstappen — Am talent și nu mă las 😊

George Russell — Motor cu reactor 🏠

Charles Leclerc — Aș vrea să beau, să plâng, să mor 😭

Lewis Hamilton — A opta minune a lumii 😊

Kimi Antonelli — După aeroportul din Palermo 😊

Alex Albon — Vreau să conduc un X6 🚗

Niko Hülkenberg — De la Frankfurt la Paris ✈️

Ollie Bearman — Ram pa pa pam 🏁

Esteban Ocon — Jumătate soarta, jumătate noroc 🍀

Fernando Alonso — Am fost mare vagabond 🏠

Lance Stroll — Buzunarul meu vorbește 🗣️

Isak Hadjar — Eu sunt bomba nucleară 💣

Pierre Gasly — Cine ieri m-a dușmănit 🖐️

Liam Lawson — Thi Is The Life (oficial audio) 🎧

Carlos Sainz — Poza ta nu mă sărută 💋

Gabriel Bortoleto — Brazilianca 🇧🇷

Yuki Tsunoda — Ai ochii de migdală 👁️

Franco Colapinto — Citesc Biblia și plâng 😭

FORMULA 1 ÎN AFRICA: TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR

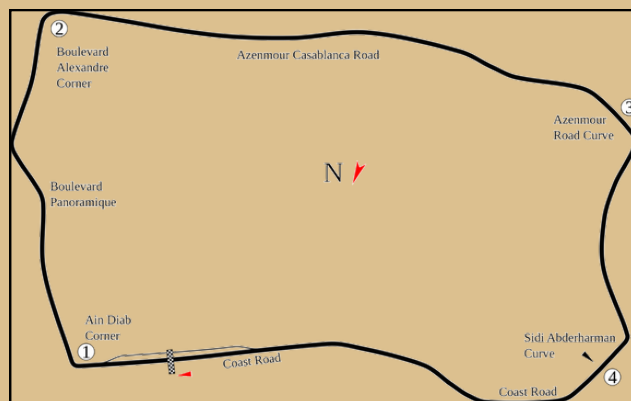
de Adrian

Formula 1 are o istorie complexă și, în prezent, un viitor incert pe continentul african. Absența sa de peste trei decenii din calendarul mondial a stârnit numeroase discuții și speranțe, în special în rândul fanilor și al oficialilor sportului.

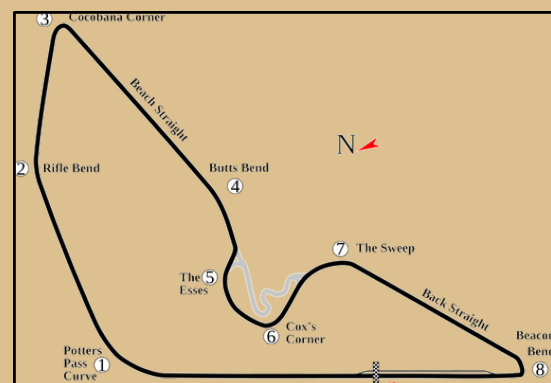
Trecut: O istorie dominată de Marele Premiu al Africii de Sud

Istoria F1 în Africa este aproape sinonimă cu Marele Premiu al Africii de Sud. Primele curse: Începuturile Grand Prix-urilor în Africa de Sud datează din 1934, pe circuitul Prince George de la East London. Acestea nu au făcut inițial parte din Campionatul Mondial de F1, dar au atras piloți de top. Prima cursă din Campionatul Mondial de F1 în Africa a avut loc în 1958, în Maroc, pe circuitul stradal **Ain-Diab** de lângă Casablanca, dar a fost o apariție singulară.

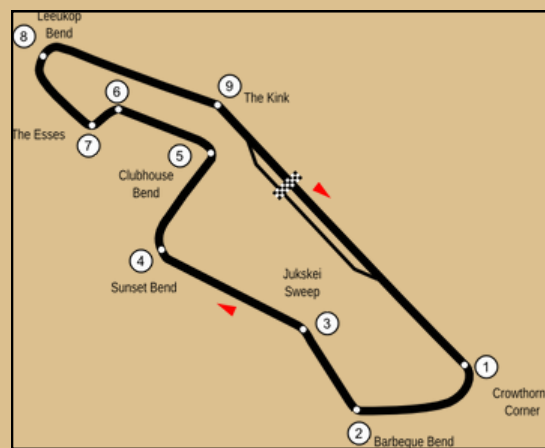
Ain-Diab Circuit

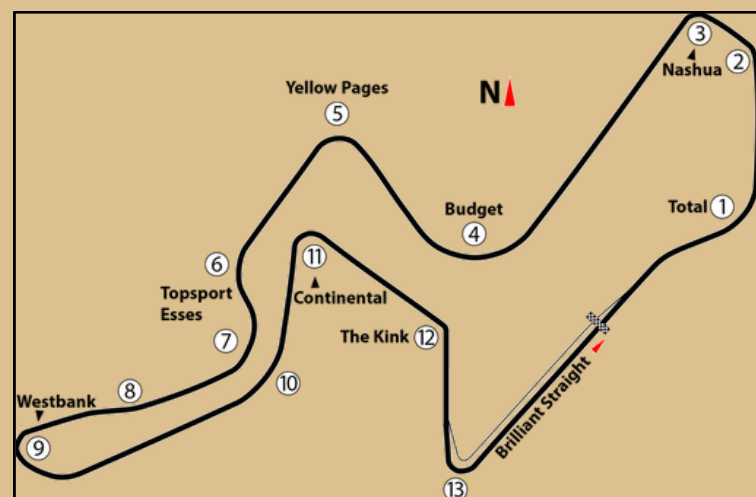
East London Circuit

Adevărata legătură a F1 cu Africa s-a consolidat odată cu includerea Marelui Premiu al Africii de Sud în calendar, începând cu 1962, care s-au disputat pe circuitul **East London**.

Din 1967, cursa s-a mutat pe circuitul **Kyalami**, de lângă Johannesburg. Acesta a devenit o prezență constantă în calendar, fiind apreciat de piloți pentru configurația sa tehnică și altitudinea ridicată.

Kyalami Circuit 1967

Kyalami Circuit 1993

Pauza din cauza apartheid-ului: În 1985, Formula 1 a suspendat Marele Premiu al Africii de Sud din cauza boicotului internațional cauzat de politica de apartheid. Această decizie a marcat o pauză lungă în prezența F1 pe continent. Revenirea și plecarea finală: După încheierea apartheid-ului, cursa a revenit pentru două sezoane, în 1992 și 1993, tot pe circuitul Kyalami. Cursa din 1993 a fost, până în prezent, ultima cursă de Formula 1 desfășurată în Africa. Motivul a fost, în principal, de natură financiară, circuitul neputând susține costurile ridicate ale organizării unui Grand Prix.

Prezent: Discuții și speranțe

În prezent, continentul african este singurul fără o cursă de Formula 1. Totuși, discuțiile pentru o revenire s-au intensificat în ultimii ani. CEO-ul F1, Stefano Domenicali, a confirmat interesul de a readuce sportul în Africa, iar campionul mondial Lewis Hamilton a pledat în mod repetat pentru o cursă pe continent. Circuitul **Kyalami** rămâne cea mai plauzibilă opțiune. Proprietarul circuitului a făcut eforturi pentru modernizarea facilităților, obținând gradul 2 de omologare FIA. Există planuri pentru a atinge gradul 1, necesar pentru o cursă de F1. Cu toate acestea, problema principală rămâne finanțarea. O altă inițiativă notabilă vine din **Rwanda**, care a lansat o candidatură oficială pentru a găzdui un Mare Premiu. Planul include construcția unui circuit modern lângă capitala Kigali. Acest proiect ar fi o investiție masivă, dar ar putea poziționa Rwanda ca un hub al motorsportului în regiune.

Viitor: Este plin de potențial, dar și de provocări majore.

Provocarea principală ține de costurile financiare întrucât organizarea unei curse de F1 este extrem de costisitoare, iar găsirea unui promotor și a unei finanțări pe termen lung este principalul obstacol. Infrastructura, de asemenea, reprezintă un alt aspect de care trebuie ținut cont. Deși Kyalami ar necesita doar modernizări, un circuit complet nou (cum ar fi cel propus de Rwanda) necesită investiții masive în infrastructură. Pentru a garanta o prezență pe termen lung, F1 are nevoie de stabilitate, un factor care poate fi problematic în anumite regiuni. Totuși, oportunitățile pe care o cursă de formula 1 le deschide regiunii nu trebuie trecute cu vederea. Creștere economică și turismul ar beneficia în urma unui Grand Prix care ar atrage un număr mare de turiști și ar genera venituri semnificative pentru economia locală. Mai mult, o cursă de F1 ar putea inspira o nouă generație de pasionați de motorsport și ar promova sportul în rândul tinerilor. Africa este o piață în plină ascensiune, iar o cursă ar consolida statutul F1 ca un sport cu adevărat global.

În concluzie, în ciuda trecutului bogat, dar turbulent, și a absenței îndelungate, viitorul Formulei 1 în Africa este discutat mai mult ca oricând. Rămâne de văzut dacă provocările financiare și logistice pot fi depășite, pentru a permite circuitelor africane să redevină parte din cea mai importantă competiție de motorsport din lume.

ALĂTURĂ-TE COMUNITĂȚII DE FORMULA 1 DIN ROMÂNIA!

Memes • Reels • Glume din paddock

 @f1.in.romania

 Follow

(P)

MEME-URILE SĂPTĂMÂNII

orice asemănare cu persoane reale este pur întâmplătoare

CALENDARUL COMUNITĂȚII

25 august: mărețul și cel mai iubit fiu al poporului decide să facă un pas în spate.

26 august: onomastică pentru cei care poartă numele Adrian sau Natalia.

CAMPIONATUL QUIZURILOR: CLASAMENT

#	Participant	„Kimi Raikkonen” by Spider	„Marile premii din F1” by Remo Porojan	Puncte general după runda 3/33
1	Dr. Rosu Vasile-Eduard	9p 🏆	7.5p 🏆	24.5
2	Matei Alexandru	6p	8	24p
=	Gabi Iacob	8p 🥈	8 🥈	24p
3	Gabriel Dumitriu	7p 🥉	7.75 🥈	23.75p
4	Spider	10p 📝	4.5	23.5
5	Nick	7p 🥉	8p 🥈	23p
=	Remo Porojan	4p	10p 📝	23p
6	IM	5p	7p	21p
7	Caramaliu Miriam Hernereta	7p 🥉	4.75p	20.75p
8	Adrian Costescu	5p	4p	19p
9	Andra	5p	5p	18p
10	Melissa Rus	5p	5.75p	16.75p
11	Chiriac Cristian		5p	15p
12	Vladimir Brb	7p 🥉	7p	14p
13	Gabi	3p	3.75p	13.75p
14	Rus Andrei	3p	2.5p	13.5p
15	Alin Obrocaru		4.75p	11.75p
16	Titieni Samuel			10p
17	Milo			6p
=	Cristina Daniliuc			6p
18	Marius Ionut Livadaru		2.75p	2.75p

Felicitări tuturor participanților!

CAMPIONATUL QUIZURILOR: CE URMEAZĂ?

Urmărește mesaje de pe Daily Chat pentru mai multe informații.

CRİPTOGRAMĂ

de Ioana

S-a interceptat o criptogramă de importanță globală. Soluția ei ar putea salva Formula 1! Avem nevoie de tine! Cei care descifrează textul și trimit alfabetul aferent soluției sunt rugați să trimită răspunsul pe adresa de email a redacției: **gazetaf1romania@yahoo.com**. Pe surse se pare ca ar fi vorba de citate celebre ale protagoniștilor din Formula 1.

Participanții care descifrează secretele criptogramei vor fi menționați în ediția viitoare.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
22	21	8	2																						

12 9 12 26 24 A D 7 10 25 9 23 10 11 9 23 1 9 16
7 9 12 26 25 A 1 22 18 26 7 23 10 24
13 5 25 23 7 9 22 3 9 18 9 22 7 10 24 9 26 19 24 10 12
A D Ä Ö
12 1 22 23 23 10 2 10 19 26 18 26 16 26 19 19 24 9 24
26 4 6 10 5 24 10 7 10 24 11 9 16 11 10 4 10 16 22 11 22 20
A
23 1 22 23 9 14 26 25 23 25 6 10 5 16 9 24 10 7 10 24 11 9 16
A A C D A
22 16 22 8 26 24 11 2 16 26 3 9 16 22 6 16 23 10 24
A
25 9 24 24 22
A A A A C
26 22 18 22 24 22 16 23 26 25 23 23 1 9 23 16 22 8 19 26 25
C A A A D C A
18 6 8 22 24 3 22 25 22 24 2 18 6 8 22 16 26 25 18 6
B A A
21 16 5 25 1 11 16 22 1 22 18 1 26 7 7
A C B D
23 1 9 16 22 8 9 26 25 12 10 24 21 6 23 1 9 2 16 26 3 9 16
A
12 1 10 18 22 19 9 25 23 1 9 4 9 12 9 25 23
A C A
18 26 25 23 22 19 9 25 18 26 8 1 22 9 7
C A C
25 8 1 5 18 22 8 1 9 16
D D
24 10 26 2 10 24 23 2 16 26 3 9 1 9 16 23 10 12 26 24
D A A A
26 13 5 25 23 2 16 26 3 9 1 9 16 22 25 4 22 25 23 22 25
A A
25 1 9 12 26 7 7 11 10 13 5 22 24 4 22 24 11 26 10

Cititorii care au trimis soluția pentru căutarea de cuvinte din ediția nr. 7 sunt: Gabriel Dumitriu (23), Melissa Rus (19), Florin Ungureanu (18), Alex Lum (17), Matei Alexandru (12).

Termenii găsiți de participanți (26): Antonelli, Bearman, Bianchi, Bortoleto, Bottas, DAS, ERS, Gasly, Hadjar, Hamilton, Hulkenberg, Lap, Leclerc, Magnussen, Norris, Piastri, Ricciardo, REV, Ritm, Russell, Schumacher, Seb, Stroll, Verstappen, Vettel, Wet.

CIUVICĂ. ANA CIUVICĂ

Prima prezență feminină la rubrica de interviu din gazetă nu putea fi altcineva decât Ana, fiind de altfel și cea mai importantă prezență feminină a comunității noastre și primul nostru subiect de discuție când se deschide Live Chat.

Bună, Ana! Ne bucurăm că ai acceptat invitația noastră de a te descoperi și altfel, nu doar în fața camerelor TV, ci și dincolo de ele.

Q

Pentru că toți suntem aici uniți de pasiunea comună pentru F1, te rugăm să ne spui care a fost primul tău contact cu acest sport și ce impresie ți-a lăsat atunci?

Primul meu contact cu Formula 1 a fost când eram foarte mică. Se uitau părinții mei și am început să mă uit și eu cu ei câțiva ani. Mi-a plăcut și eram fascinată. Nu știu exact ce m-a captivat atunci, pentru că eram destul de mică, dar probabil tata a avut un rol important în pasiunea mea pentru Formula 1. Am luat o pauză după aceea și prin adolescență am început să urmăresc din nou F1 cu prietenii. Sunt vreo 10 ani de când urmăresc constant, cursă de cursă.

Q

Ai o echipă preferată și/sau un pilot favorit?

Cred că e normal, toți avem un favorit, dar nu aș vrea să spun care e echipa mea preferată, deși este echipa preferată a multora :))). Sper că în prezentări reușesc să fiu cât de cât imparțială. Oricum, în ultimii ani, de când Formula 1 este la Antena 3 CNN și mă ocup de asta, mi-am dat seama că este mai puțin important cu ce echipă ții. Sportul e mult mai mult de atât.

Q

Ce cursă ți-a plăcut cel mai mult din cele pe care le-ai văzut până acum??

Prima cursă care mi-a venit în minte este Abu Dhabi 2021.

Q

Ce ne poți spune despre piloții pe care i-ai întâlnit, care ți s-a părut cel mai deschis și profi?

Toți mi s-au părut foarte profesioniști. Este o altă lume, fiecare dintre ei este foarte bine învățat cum să se comporte cu media. Dar dacă ar fi să numesc o persoană, pot să spun că Oscar Piastri mi-a devenit mai simpatic după ce am interacționat în mod direct cu el. Parcă este mai cald decât transmite prin televizor.

Q

Care este merch-ul preferat cu Formula 1 pe care îl ai?

Nu este cu o echipă, deși am și din acelea. Anul acesta, când am fost la Silverstone, mi-am luat o jachetă, merch Formula 1. Poate nu este ceva atât de special, dar a fost prima oară când am mers la o cursă de Formula 1 și faptul că am cumpărat-o de acolo o face specială.

Q

Ne-ar plăcea să știm cum îți petreci timpul liber, ce hobby-uri ai?

Am 25 de ani. Cred că în timpul liber fac tot ce fac și alții de vârsta mea: ies cu prietenii, merg la sport, călătoresc. Uneori mai pictez, îmi place să conduc și urmăresc foarte mult tot ce înseamnă zona de fashion. Și bineînțeles, știri, dar nu cred că se încadrează la hobby-uri.

Q

Ce țară sau loc, dintre cele pe care le-ai vizitat, te-a impresionat cel mai mult și de ce?

Cred că zona de Asia, Thailanda și alte destinații considerate exotice pentru noi. Bineînțeles, au peisaje superbe, dar realitatea oamenilor care trăiesc acolo este foarte diferită. Sunt discrepanțe foarte mari, asta m-a uimit.

Q

Ce îți doreai să devii când erai mică?

Avocat. Cam toată viața am crezut că voi fi avocat. Când eram mică, mi-a spus cineva că mi s-ar potrivi această meserie și așa a rămas. Nu m-am gândit la alte variante. Am fost la facultate, am terminat Dreptul și după mi-am dat seama că ar trebui să încerc și altceva.

Q

Preferi să lucrezi pe domeniul sportiv sau ca mai degrabă ca jurnalist de știri?

Nu știu dacă aș fi cea mai potrivită pentru jurnalismul sportiv. Nu pot să spun că mă pricep la toate sporturile, ba chiar din contră. Știu câte ceva, dar cred că mi-ar fi greu să învăț și să pot vorbi despre orice sport. Formula 1 este o pasiune. Mă uitam de când eram mică, urmăream ce se întâmplă și, când am auzit că va fi transmisă de trustul nostru, mi-am dorit să fiu și eu implicată în proiect. Eu sunt jurnalist de știri, asta fac în fiecare zi, cu excepția a câteva ore în weekendurile cu Formula 1.

Q

În ce măsură influențează răutățile gratuite evoluția ta în plan personal și profesional?

Mi-ar plăcea să spun că nu sunt foarte afectată. Bineînțeles, nimeni nu este perfect și accept cu mare drag orice critică, atâta timp cât este constructivă. Răutățile gratuite însă am învățat să le ignor, cel puțin de obicei. De cele mai multe ori aleg să nu citesc mesajele dacă îmi dau seama că sunt răutăți gratuite.

Q

Pentru ce fel de vis personal ai fi dispusă să lași în urmă siguranța jobului actual?

E o întrebare foarte grea, nu m-am gândit la asta până acum. Nu am un vis anume pentru care știu că aș renunța la tot, dar nici nu pot spune că nu există ceva care să mă facă să las în urmă jobul actual. În acest moment îmi place foarte mult ceea ce fac.

Q

Pentru că de puțin timp ai intrat și în comunitatea noastră de WhatsApp, am fi curioși să știm ce părere ai despre ea.

Mi se pare foarte tare această comunitate de pe WhatsApp. Sincer, de cele mai multe ori nu citesc mesajele, și asta pentru că sunt foarte multe. Mai intru pe grupuri o dată la ceva timp și mă pun la curent. Dar de fiecare dată la calificări sau la curse mă uit pe Live Chat.

Q

S-ar putea să ți se pară neobișnuită întrebarea asta, dar este o curiozitate a majorității membrilor comunității noastre: de ce ai telefonul cu tine în studio la transmisiunile în direct?

Este ceva normal, e o plasă de siguranță, dacă vrei. Eu nu am prompter și de cele mai multe ori nu văd în timp real transmisiunea. Adică nu văd ce se întâmplă la televizor, nu văd anunțurile puse pe ecran, dacă sunt întârzieri și așa mai departe. Mai am și notițe scrise uneori. Le scriu pe telefon în loc de a le scrie pe foaie – clasamentele, spre exemplu. Nu știu de fiecare dată pe de rost câte puncte exact are fiecare pilot sau fiecare echipă în clasament, le am notate acolo. Și este modul în care pot vorbi cu producătoarea mea, Dana, care este extraordinară, dar nu îi place să o laud. Ea poate comunica cu mine prin cască, dar eu nu pot să vorbesc cu ea decât prin mesaje. Plus că telefonul e, în general, lipit de mâna mea. Așa îmi spunea și mama când eram mică. Cred că mulți oameni de vârsta mea stau cu telefonul în mână orice ar face.

Q

Îți mulțumim pentru că ai fost atât de deschisă cu noi și ne-ai lasat să vedem dincolo de bariera ecranului tv, iar în încheiere am vrea să știm la ce curse te vom mai vedea la circuit sezonul acesta?

Mulțumesc și eu foarte mult. Apreciez comunitatea Formula 1 în România și sper că am putut să fiu și eu parte, măcar puțin, din ea. Iar despre curse cred că va fi o surpriză, și pentru voi, și pentru mine. Dar promit că voi anunța din timp.

Ai ceva de împărtășit cu noi? Scrie-ne pe gazetaf1romania@yahoo.com.

